

**Skupno mnenje EOVP in ENVP
št. 2/2021 o izvedbenem sklepu
Evropske komisije o standardnih
pogodbenih določilih za prenos
osebnih podatkov v tretje države**

za zadeve iz člena 46(2)(c) Uredbe (EU)
2016/679

KAZALO

1	OZADJE	4
2	SPLOŠNA OBRAZLOŽITEV V ZVEZI Z OSNUTKOM SKLEPA IN OSNUTKOM STANDARDNIH POGODBENIH DOLOČIL.....	6
2.1	Splošna struktura in metodologija skupnega mnenja	6
2.2	Splošna predstavitev osnutka sklepa in osnutka standardnih pogodbenih določil ter medsebojno prepletanje s priporočili EOVP o dopolnilnih ukrepih	7
3	ANALIZA OSNUTKA SKLEPA	8
3.1	Sklici na uredbo EUDPR (uvodna izjava 8)	8
3.2	Področje uporabe osnutka sklepa in pojem prenosov (člen 1(1))	8
4	ANALIZA OSNUTKA STANDARDNIH POGODBENIH DOLOČIL	9
4.1	Splošna pripomba o osnutku standardnih pogodbenih določil	9
4.2	Oddelek I	9
4.2.1	Določilo 1 – Namen in področje uporabe	9
4.2.2	Določilo 2 – Upravičene tretje osebe.....	10
4.2.3	Določilo 6 – Določilo o pridružitvah	12
4.3	Oddelek II – Obveznosti strank	13
4.3.1	Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Prvi modul (prenos od upravljavca upravljavcu).....	13
4.3.2	Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Drugi modul (prenos od upravljavca obdelovalcu).....	15
4.3.3	Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Tretji modul (prenos od obdelovalca obdelovalcu).....	16
4.3.4	Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Četrty modul (prenos od obdelovalca upravljavcu)	18
4.3.5	Horizontalne pripombe – Določilo 2 (Lokalna zakonodaja, ki vpliva na skladnost z določili) in določilo 3 (Obveznosti uvoznika podatkov v primeru zahtev vlade za dostop)	18
4.3.6	Določilo 2 – Lokalna zakonodaja, ki vpliva na skladnost z določili.....	20
4.3.7	Določilo 3 – Obveznosti uvoznika podatkov v primeru zahtev vlade za dostop.....	22
4.3.8	Določilo 5 – Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Prvi modul (prenos od upravljavca upravljavcu).....	23
4.3.9	Določilo 5 – Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Drugi modul (prenos od upravljavca obdelovalcu) in tretji modul (prenos od obdelovalca obdelovalcu)	25
4.3.10	Določilo 5 – Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Četrty modul (prenos od obdelovalca upravljavcu).....	25
4.3.11	Določilo 6 – Pravna sredstva	25

4.3.12	Določilo 7 – Odgovornost – Prvi modul (prenos od upravljavca upravljavcu) in četrti modul (prenos od obdelovalca upravljavcu).....	26
4.3.13	Določilo 7 – Odgovornost – Drugi modul (prenos od upravljavca obdelovalcu) in tretji modul (prenos od obdelovalca obdelovalcu).....	26
4.3.14	Določilo 9 – Nadzor	27
4.4	Oddelek III – Končne določbe	27
4.4.1	Določilo 1 – Neskladnost z določili in odstop.....	27
4.5	Priloge	27

Evropski odbor za varstvo podatkov in Evropski nadzornik za varstvo podatkov sta –

ob upoštevanju člena 42(2) Uredbe 2018/1725 z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES,

ob upoštevanju Sporazuma EGP ter zlasti Priloge XI in Protokola 37 k Sporazumu, kakor sta bila spremenjena s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 154/2018 z dne 6. julija 2018¹ –

SPREJELA NASLEDNJE SKUPNO MNENJE:

1 OZADJE

1. V skladu s členom 44 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov² (v nadaljevanju: **Splošna uredba o varstvu podatkov**) se vsak prenos osebnih podatkov, ki se obdelujejo ali so namenjeni obdelavi po prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, izvede le, če upravljavec in obdelovalec ravnata v skladu s pogoji iz poglavja V Splošne uredbe o varstvu podatkov. To velja tudi za nadaljnje prenose osebnih podatkov iz tretje države ali mednarodne organizacije v drugo tretjo državo ali drugo mednarodno organizacijo. Natančneje, če ni sklepa o ustreznosti, bi moral vsak prenos temeljiti na ustreznih zaščitnih ukrepih iz člena 46 Splošne uredbe o varstvu podatkov.
2. Med ustreznimi zaščitnimi ukrepi iz člena 46 Splošne uredbe o varstvu podatkov so standardna določila o varstvu podatkov, ki jih Evropska komisija sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 93(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov (v nadaljevanju: **standardna pogodbeno določila**).
3. Da bi bila standardna pogodbeno določila veljavna, morajo vključevati učinkovite mehanizme, ki v praksi omogočajo zagotovitev ravni varstva, ki se zahteva s pravom EU, in to, da se prenosi osebnih podatkov, ki temeljijo na takih določilih, v primeru kršitve teh določil ali če jih ni mogoče spoštovati, začasno ustavijo ali prepovejo³.
4. Evropska komisija je 15. junija 2001 sprejela Odločbo 2001/497/ES o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Direktivo 95/46/ES⁴, ki je bila

¹ Sklicevanja na „države članice“ v tem mnenju je treba razumeti kot sklicevanja na „države članice EGP“.

² Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4. 5. 2016, str. 1).

³ Sodba Sodišča Evropske unije (veliki senat) z dne 16. julija 2020, Data Protection Commissioner proti Facebook Ireland Limited in Maximilian Schrems, zadeva C-311/18, točka 137.

⁴ 2001/497/ES: Odločba Komisije z dne 15. junija 2001 o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Direktivo 95/46/ES (UL L 181, 4. 7. 2001, str. 19).

spremenjena z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2016/2297 z dne 16. decembra 2016⁵ (v nadaljevanju: **standardna pogodbeno določila iz leta 2001**) in dopolnjena s Sklepom Komisije z dne 27. decembra 2004⁶ (v nadaljevanju: **standardna pogodbeno določila iz leta 2004**).

5. Evropska komisija je 5. februarja 2010 sprejela Sklep 2010/87/EU o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov obdelovalcem s sedežem v tretjih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES⁷, ki je bil pozneje spremenjen z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2016/2297 z dne 16. decembra 2016⁸ (v nadaljevanju: **standardna pogodbeno določila iz leta 2010**).
6. Sodišče EU je 16. julija 2020 razsodilo, da pri preučitvi standardnih pogodbenih določil iz leta 2010 z vidika členov 7, 8 in 47 Listine o temeljnih pravicah ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost navedenega sklepa (v nadaljevanju: **sodba Schrems II**)⁹.
7. V isti zadevi je Sodišče EU dodatno pojasnilo tudi uporabo standardnih pogodbenih določil. Zlasti je presodilo, da je osebam, katerih osebni podatki se v tretjo državo prenašajo na podlagi standardnih določil o varstvu podatkov – enako kot pri prenosu na podlagi sklepa o ustreznosti – zagotovljena raven varstva, ki je v osnovi enakovredna tisti, ki je zagotovljena v Evropski uniji¹⁰.
8. Sodišče EU je dodalo, da „[k]er [...] iz pogodbene narave standardnih določil o varstvu podatkov izhaja, da ta določila ne morejo zavezovati javnih organov tretjih držav, [...] se lahko izkaže, da bi bilo treba zaščitne ukrepe, vsebovane v standardnih določilih o varstvu podatkov, dopolniti“¹¹.
9. Zato je Evropski odbor za varstvo podatkov (EOVP) 10. novembra 2020 sprejel Priporočila 01/2020 o ukrepih, ki dopolnjujejo orodja za prenos, za zagotovitev skladnosti z ravnjo varstva osebnih podatkov na ravni EU (v nadaljevanju: **priporočila EOVP o dopolnilnih ukrepih**)¹².
10. Evropska komisija je 12. novembra 2020 objavila:

⁵ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/2297 z dne 16. decembra 2016 o spremembi Odločbe 2001/497/ES in Sklepa 2010/87/EU o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države in obdelovalcem s sedežem v navedenih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (UL L 344, 17. 12. 2016, str. 100).

⁶ 2004/915/ES: Odločba Komisije z dne 27. decembra 2004 o spremembi Odločbe 2001/497/ES glede uvedbe alternativnega sklopa standardnih pogodbenih določil za prenos osebnih podatkov v tretje države (UL L 385, 29. 12. 2004, str. 74).

⁷ 2010/87/EU: Sklep Komisije z dne 5. februarja 2010 o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov obdelovalcem s sedežem v tretjih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (UL L 39, 12. 2. 2010, str. 5).

⁸ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/2297 z dne 16. decembra 2016 o spremembi Odločbe 2001/497/ES in Sklepa 2010/87/EU o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države in obdelovalcem s sedežem v navedenih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (UL L 344, 17. 12. 2016, str. 100).

⁹ Sodba Sodišča EU (veliki senat) z dne 16. julija 2020, Data Protection Commissioner proti Facebook Ireland Limited in Maximilian Schrems, zadeva C-311/18, točka 149.

¹⁰ Prav tam, točka 96.

¹¹ Prav tam, točka 132.

¹² https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_recommendations_202001_supplementarymeasures-transfer-tools_sl.pdf.

- osnutek izvedbenega sklepa Komisije o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljevanju: **osnutek sklepa**) in
 - osnutek priloge k izvedbenemu sklepu Komisije o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljevanju: **osnutek standardnih pogodbenih določil**).
11. Z osnutkom sklepa naj bi se razveljavila standardna pogodbeno določila iz let 2001, 2004 in 2010.
12. Osnutek standardnih pogodbenih določil združuje splošna določila in modularni pristop, ki ustreza različnim scenarijem prenosa. Poleg splošnih določil bi morali upravljavci in obdelovalci med naslednjimi štirimi moduli izbrati tistega, ki ustreza njihovemu položaju:
- prvi modul: prenos od upravljavca upravljavcu;
 - drugi modul: prenos od upravljavca obdelovalcu;
 - tretji modul: prenos od obdelovalca obdelovalcu;
 - četrti modul: prenos od obdelovalca upravljavcu.
13. Evropska komisija je glede tega 12. novembra 2020 od EOVP in Evropskega nadzornika za varstvo podatkov (ENVP) zahtevala, naj v skladu s členom 42(2) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov (v nadaljevanju: **uredba EUDPR**)¹³ izdala skupno mnenje o osnutku sklepa in osnutku standardnih pogodbenih določil (v nadaljevanju: **skupno mnenje**).

2 SPLOŠNA OBRAZLOŽITEV V ZVEZI Z OSNUTKOM SKLEPA IN OSNUTKOM STANDARDNIH POGODBENIH DOLOČIL

2.1 Splošna struktura in metodologija skupnega mnenja

14. **Prvič**, zaradi jasnosti to skupno mnenje vsebuje (i) osrednji del, v katerem so podrobno navedene splošne pripombe, ki jih želita podati EOVP in ENVP, ter (ii) prilogo, v kateri so dodatne pripombe bolj tehnične narave, ki se nanašajo neposredno na osnutek standardnih pogodbenih določil, da se zlasti zagotovi nekaj primerov morebitnih sprememb. Splošne in tehnične pripombe niso hierarhično razvrščene.
15. **Drugič**, splošne pripombe k osnutku sklepa in osnutku standardnih pogodbenih določil so predstavljene v dveh ločenih oddelkih. Za zagotovitev doslednosti so po potrebi navedena navzkrižna sklicevanja.

¹³ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21. 11. 2018, str. 39).

16. **Tretjič**, zaradi doslednosti so po potrebi navedena tudi navzkrižna sklicevanja na skupno mnenje EOVP in ENVP o standardnih pogodbenih določilih med upravljavci in obdelovalci v skladu s členom 28(7) Splošne uredbe o varstvu podatkov in členom 29(7) uredbe EUDPR.

2.2 Splošna predstavitev osnutka sklepa in osnutka standardnih pogodbenih določil ter medsebojno prepletanje s priporočili EOVP o dopolnilnih ukrepih

17. Na splošno EOVP in ENVP z zadovoljstvom ugotavljata, da osnutek sklepa in osnutek standardnih pogodbenih določil pomenita okrepljeno raven varstva za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki.
18. Glede na prispevek EOVP k vrednotenju Splošne uredbe o varstvu podatkov v skladu s členom 97 uredbe¹⁴ EOVP in ENVP pozdravljata dejstvo, da je namen te posodobitve veljavnih standardnih pogodbenih določil:
- uskladiti standardna pogodbeno določila z novimi zahtevami iz Splošne uredbe o varstvu podatkov¹⁵;
 - bolje upoštevati razširjeno uporabo novih in kompleksnejših postopkov obdelave, ki pogosto vključujejo več uvoznikov in izvoznikov podatkov, dolge in zapletene verige obdelave ter razvijajoče se poslovne odnose. To pomeni, da bodo zajeti dodatni primeri obdelave in prenosa ter da se bo uporabljal prožnejši pristop, na primer glede na število strank, ki se lahko pridružijo pogodbi¹⁶;
 - določiti posebne zaščitne ukrepe za obravnavo vpliva zakonov namembne tretje države na skladnost uvoznika podatkov z določili in zlasti določiti, kako obravnavati zavezujoče zahteve javnih organov v tretji državi za razkritje prenesenih osebnih podatkov¹⁷.
19. EOVP in ENVP zlasti pozdravljata posebne določbe, katerih namen je obravnavati nekatera glavna vprašanja, opredeljena v sodbi Schrems II, in zlasti določbe osnutka standardnih pogodbenih določil o:
- zakonih tretje države, ki vplivajo na skladnost z osnutkom standardnih pogodbenih določil (oddelek II – določilo 2);
 - zahtevah za dostop, ki jih prejme uvoznik podatkov in izdajo javni organi tretjih držav (oddelek II – določilo 3), ter
 - izbirnem *ad hoc* mehanizmu pravnih sredstev v korist posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki (oddelek II – določilo 6).
20. Poleg tega EOVP in ENVP z zadovoljstvom ugotavljata, da osnutek standardnih pogodbenih določil upošteva več ukrepov, opredeljenih v priporočilih EOVP o dopolnilnih ukrepih, čeprav pri nekaterih drugih pozivata k večji skladnosti, kot je podrobno opisano zlasti v oddelku 4.3.6.

¹⁴ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_contributiongdprevaluation_20200218.pdf.

¹⁵ Osnutek izvedbenega sklepa Komisije o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta, uvodna izjava 6.

¹⁶ Prav tam, uvodna izjava 6.

¹⁷ Prav tam, uvodna izjava 18.

21. Glede tega EOVP in ENVP opozarjata, da bodo priporočila EOVP o dopolnilnih ukrepih po sprejetju osnutka standardnih pogodbenih določil še naprej relevantna za uporabo. Evropsko komisijo zlasti pozivata, naj pojasni, da lahko še vedno obstajajo situacije, v katerih bo treba kljub uporabi novih standardnih pogodbenih določil še naprej izvajati *ad hoc* dopolnilne ukrepe, da bo posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotovljena raven varstva, ki je v osnovi enakovredna tisti, zagotovljeni v EU. Nova standardna pogodbeno določila bo torej treba uporabljati skupaj s priporočili EOVP o dopolnilnih ukrepih. EOVP in ENVP pozivata Evropsko komisijo, naj se sklicuje na končno različico priporočil EOVP o dopolnilnih ukrepih, če bo končna različica priporočil posodobljena pred osnutkom sklepa in osnutkom standardnih pogodbenih določil¹⁸.

3 ANALIZA OSNUTKA SKLEPA

3.1 Sklici na uredbo EUDPR (uvodna izjava 8)

22. EOVP in ENVP sta seznanjena, da se uvodna izjava 8 osnutka sklepa glasi:

„Standardna pogodbeno določila se lahko uporabljajo tudi za prenos osebnih podatkov s strani obdelovalca, ki ni institucija ali organ Unije in ki osebne podatke obdeluje v imenu take institucije ali organa Unije v skladu s členom 29 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta, podobdelovalcu v tretji državi. S tem bo zagotovljena tudi skladnost s členom 29(4) Uredbe (EU) 2018/1725, kolikor so ta določila in obveznosti varstva podatkov, določene v pogodbi ali drugem pravnem aktu med upravljavcem in obdelovalcem v skladu s členom 29(3) Uredbe (EU) 2018/1725, usklajeni. To bo veljalo zlasti v primeru, ko se upravljavec in obdelovalec sklicujeta na standardna pogodbeno določila iz Sklepa [...]“.

23. Kot razumeta EOVP in ENVP, je namera Komisije, da bi osnutek standardnih pogodbenih določil zajemal postopke obdelave med obdelovalci in podobdelovalci, pri katerih je upravljavec **institucija, organ, urad ali agencija EU**, za katero velja uredba EUDPR.
24. Glede tega EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba ustrezne zahteve iz uredbe EUDPR upoštevati v celotni pogodbeni verigi, če je upravljavec institucija, organ, urad ali agencija EU. To bi bilo treba podrobneje pojasniti v osnutku sklepa in osnutku standardnih pogodbenih določil.
25. EOVP in ENVP vsekakor opozarjata, da lahko Evropska komisija vedno odstrani morebitne sklice na uredbo EUDPR, če se odloči, da osnutka standardnih pogodbenih določil iz člena 46 Splošne uredbe o varstvu podatkov ne bo uporabila za odnose med obdelovalci in podobdelovalci, ki so vključeni v postopek obdelave, pri katerem je upravljavec institucija, organ, urad ali agencija EU, za katero velja uredba EUDPR.

3.2 Področje uporabe osnutka sklepa in pojem prenosov (člen 1(1))

26. **Prvič**, člen 1(1) osnutka sklepa določa:

¹⁸ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_recommendations_202001_supplementarymeasuresransferstools_sl.pdf. Ta dokument je bil predložen v javno posvetovanje, ki je potekalo do 21. decembra 2020, in se lahko še vedno nadalje spremeni na podlagi rezultatov javnega posvetovanja.

„Šteje se, da standardna pogodbeno določila iz Priloge zagotavljajo ustrezne zaščitne ukrepe v smislu člena 46(1) in člena 46(2)(c) Uredbe (EU) 2016/679 za prenos osebnih podatkov od upravljavca ali obdelovalca, za katerega velja Uredba (EU) 2016/679 (izvoznik podatkov), **upravljavcu ali (pod)obdelovalcu, za katerega Uredba (EU) 2016/679 ne velja (uvoznik podatkov).**“

27. Glede na zgoraj navedeno in naslov osnutka sklepa EOVP in ENVP razumeta, da osnutek sklepa ne zajema:
- prenosov uvozniku podatkov, ki ni v EGP, vendar zanj pri posamezni obdelavi velja Splošna uredba o varstvu podatkov v skladu s členom 3(2) uredbe, in
 - prenosov v mednarodne organizacije.
28. Ob upoštevanju navedenega EOVP in ENVP Evropski komisiji priporočata, naj v izogib dvomom pojasni, da so te določbe namenjene zgolj obravnavi vprašanja področja uporabe osnutka sklepa in osnutka standardnih pogodbenih določil, ne pa tudi področja uporabe pojma prenosov.
29. **Drugič**, EOVP je v svojih smernicah o ozemeljski veljavnosti Splošne uredbe o varstvu podatkov¹⁹ že pojasnil, da se ta za upravljavca ali obdelovalca uporablja le glede določene dejavnosti obdelave, ne pa glede vseh njegovih dejavnosti.
30. Zato EOVP in ENVP priporočata, da se besedilo člena 1(1) osnutka sklepa ustrezno spremeni.

4 ANALIZA OSNUTKA STANDARDNIH POGODBENIH DOLOČIL

4.1 Splošna pripomba o osnutku standardnih pogodbenih določil

31. EOVP in ENVP pozdravljata uvedbo posebnih modulov za vsak scenarij prenosa. Vendar opozarjata, da ni jasno, ali lahko en sklop standardnih pogodbenih določil v praksi vključuje več modulov za obravnavo različnih situacij, ali pa bi to pomenilo, da je treba podpisati več sklopov standardnih pogodbenih določil. EOVP in ENVP predlagata, naj Evropska komisija zagotovi dodatne smernice (na primer v obliki diagramov poteka, objave pogostih vprašanj itd.), da bi dosegla največjo razumljivost in preprostost praktične uporabe standardnih pogodbenih določil. Zlasti bi bilo treba pojasniti, da kombinacija različnih modulov v enem sklopu standardnih pogodbenih določil ne sme povzročiti nejasnosti glede delitve vlog in odgovornosti med strankami.

4.2 Oddelek I

4.2.1 Določilo 1 – Namen in področje uporabe

32. Glede sklica na standardna pogodbeno določila na podlagi člena 28(7) Splošne uredbe o varstvu podatkov, vključenega v določilo 1(c), EOVP in ENVP menita, da je treba v osnutku sklepa pojasniti povezanost in vzajemno delovanje tega sklopa standardnih pogodbenih določil in standardnih pogodbenih določil na podlagi člena 28(7) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Strankam bi bilo treba že v osnutku sklepa pojasniti, da se morajo, kadar nameravajo uporabiti standardna pogodbeno

¹⁹https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_3_2018_territorial_scope_after_consultation_sl.pdf.

določila na podlagi členov 28(7) in 46(2)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov, opreti na standardna pogodbeno določila o prenosu. V skladu z določilom 1(c) osnutka standardnih pogodbenih določil lahko stranke dodajo druga določila ali dodatne zaščitne ukrepe, „če niso neposredno ali posredno v nasprotju“ z osnutkom standardnih pogodbenih določil. Za zagotovitev pravne varnosti upravljavcem in obdelovalcem bi si EOVP in ENVP želela pojasniti o vrsti določil, za katera bi Evropska komisija menila, da so neposredno ali posredno v nasprotju z osnutkom standardnih pogodbenih določil. V takem pojasnilu bi bilo lahko na primer navedeno, da so določila, ki so v nasprotju z osnutkom standardnih pogodbenih določil, tista, ki ogrožajo oziroma negativno vplivajo na obveznosti iz osnutka standardnih pogodbenih določil ali preprečujejo izpolnjevanje obveznosti iz osnutka standardnih pogodbenih določil. Določila, ki obdelovalcem omogočajo uporabo podatkov za lastne namene, bi bila na primer v nasprotju z obveznostjo obdelovalca, da osebne podatke obdeluje samo v imenu upravljavca ter za namene in s sredstvi, ki jih opredeli upravljavec.

4.2.2 Določilo 2 – Upravičene tretje osebe

33. V skladu z določilom 2 oddelka I „[se lahko] posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, sklicujejo na ta določila in jih uveljavljajo kot upravičene tretje osebe“. Vendar ta pravica velja izključno za določbe, ki niso navedene v tem določilu 2. Zaradi zagotovitve jasnih in nedvoumnih informacij posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, o njihovih pravicah, pa tudi jasnih in nedvoumnih informacij o pravicah upravičenih tretjih oseb upravljavcem in obdelovalcem, ki bodo uporabljali določila, EOVP in ENVP Evropsko komisijo pozivata, naj v okviru tega določila 2 zagotovi „pozitiven“ seznam pravic, ki jih lahko uveljavljajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, namesto da navaja tiste, ki jih ni mogoče uveljavljati²⁰.
34. Glede vsebine EOVP in ENVP opozarjata, da bi posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, dejansko morali imeti možnost uveljavljati več določb na seznamu iz določila 2, zato bi bilo treba te določbe črtati s tega seznama.
35. EOVP in ENVP menita, da bi morali imeti posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, možnost, da uveljavljajo **določilo 2 (Upravičene tretje osebe) oddelka I**, ki jim je trenutno zagotovljena s prejšnjimi sklopi standardnih pogodbenih določil, ki jih je sprejela Evropska komisija²¹, in kot zahtevajo nadzorni organi za **zavezujoča poslovna pravila**.
36. Glede **določil 3 (Razlaga) in 4 (Hierarhija) oddelka I** bi bilo treba opozoriti, da če stranke ne spoštujejo pravil o razlagi in hierarhiji dokumentov, lahko to vpliva na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in njihove pravice. Zato EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba zagotoviti, da lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, uveljavljajo to določilo.
37. V **oddelku II določilo 1.9(a) drugega modula in določilo 1.9(a) tretjega modula** vsebujeta enake zahteve. Zajemata obveznost uvoznika podatkov, da obravnava poizvedbe izvoznika podatkov (pri tretjem modulu pa tudi poizvedbe upravljavca). Po mnenju EOVP in ENVP lahko kršitve teh dveh

²⁰ To bi bilo bolj usklajeno z načinom, na katerega je pripravljeno poglavje III Splošne uredbe o varstvu podatkov, in s prejšnjimi sklopi standardnih pogodbenih določil, ki jih je sprejela Evropska komisija (glej določilo 3 v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2001; določilo III(b) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2004 in določilo 3.1 v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010).

²¹ Glej določilo 3 v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2001; določilo III(b) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2004; določilo 3 v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010.

določil vplivajo na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in njihove pravice, zato bi bilo treba šteti, da ju lahko ti posamezniki uveljavljajo, kot je zdaj zagotovljeno s prejšnjimi sklopi standardnih pogodbenih določil, ki jih je sprejela Evropska komisija²².

38. V oddelku II se določilo 1.1(a) tretjega modula nanaša na obveznost izvoznika podatkov, da uvoznika podatkov obvesti, da deluje v skladu z navodili upravljavca; z določilom 1.1(b) tretjega modula je določena obveznost uvoznika podatkov, da osebne podatke obdeluje v skladu z navodili upravljavca in navodili, ki mu jih pošlje izvoznik podatkov; določilo 1.1(c) tretjega modula pa se nanaša na obveznost uvoznika podatkov, da obvesti izvoznika podatkov, kadar ne more upoštevati navedenih navodil, in obveznost izvoznika podatkov, da o tem obvesti upravljavca. EOVP in ENVP opozarjata, da lahko kršitev **določil 1.1(a), (b) in (c) tretjega modula v oddelku II** vpliva na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in njihove pravice, zato bi bilo treba zagotoviti, da lahko uveljavljajo navedena določila, kot je zdaj zagotovljeno s prejšnjimi sklopi standardnih pogodbenih določil, ki jih je sprejela Evropska komisija²³.
39. Glede **določila 1.1 četrtega modula v oddelku II** EOVP in ENVP ugotavljata, da se določilo 1.1(a) in (b) nanaša na obveznost izvoznika podatkov, da obdeluje podatke v skladu z navodili uvoznika podatkov oziroma da obvesti uvoznika podatkov, če ne more upoštevati navodil upravljavca ali če ta navodila kršijo zakonodajo Unije ali države članice o varstvu podatkov, določilo 1.1(c) pa se nanaša na obveznost uvoznika podatkov, da se vzdrži dejanj, ki izvozniku podatkov preprečujejo izpolnjevanje obveznosti iz Splošne uredbe o varstvu podatkov. **Določilo 1.3 četrtega modula v oddelku II** obravnava sposobnost strank, da dokažejo izpolnjevanje svojih zavez, sprejetih v okviru standardnih pogodbenih določil.
40. Ker lahko kršitev zavez iz **določila 1.1(a), (b) in (c) ter določila 1.3 četrtega modula v oddelku II** vpliva na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in njihove pravice, bi bilo treba zagotoviti, da jih lahko ti posamezniki uveljavljajo.
41. EOVP in ENVP opozarjata, da lahko neizpolnjevanje zavez glede podobdelave vpliva na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in njihove pravice, zato bi bilo treba zagotoviti, da lahko ti posamezniki uveljavljajo **določilo 4(a), (b) in (c) oddelka II**, kot je zdaj zagotovljeno s prejšnjimi sklopi standardnih pogodbenih določil, ki jih je sprejela Evropska komisija²⁴.
42. EOVP in ENVP ugotavljata, da se **določilo 9(b) oddelka II** nanaša na soglasje uvoznika podatkov o sodelovanju s pristojnim nadzornim organom. Ker lahko kršitev te zaveze vpliva na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in njihove pravice, EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba zagotoviti, da lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, uveljavljajo navedeno zavezo, kot je zdaj zagotovljeno s prejšnjimi sklopi standardnih pogodbenih določil, ki jih je sprejela Evropska komisija²⁵, ter zavezujočimi poslovnimi pravili²⁶.

²² Glej določilo 5(e) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010.

²³ Ta pripomba velja samo za določilo 1.1(b) (glej določilo 5(a) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010) in določilo 1.1(c) (glej določilo 5(b) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010) tretjega modula v oddelku II osnutka standardnih pogodbenih določil. V prejšnjih standardnih pogodbenih določilih ni določila, ki bi bilo enakovredno določilu 1.1(a) tretjega modula v oddelku II.

²⁴ Glej določilo 5(h)(i) in (j) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010.

²⁵ Glej določilo 5(c) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2001; določilo II(e) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2004; določilo 8.2 v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010.

43. EOVP in ENVP ugotavljata, da **določilo 1(a) oddelka III** uvozniku podatkov nalaga obveznost, da obvesti izvoznika podatkov, če ne more spoštovati standardnih pogodbenih določil, iz česar izhaja obveznost izvoznika podatkov, da začasno ustavi prenose (določilo 1(b)), nato pa lahko izvoznik podatkov pod določenimi pogoji odstopi od pogodbe (določilo 1(c)) in uvoznika podatkov seznaniti, kaj se zgodi s podatki po takem odstopu (določilo 1(d)).
44. Ker se te določbe nanašajo na primere, kadar uvoznik podatkov ne more upoštevati standardnih pogodbenih določil in/ali jih krši, EOVP in ENVP menita, da lahko kršitev **določila 1(a), (b), (c) in (d) oddelka III** vpliva na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in njihove pravice, zato bi morali imeti ti posamezniki možnost, da uveljavljajo navedeno določilo, kot je zdaj zagotovljeno s prejšnjimi sklopi standardnih pogodbenih določil, ki jih je sprejela Evropska komisija²⁷, in z zavezujočimi poslovnimi pravili²⁸.

4.2.3 Določilo 6 – Določilo o pridružitvah

45. EOVP in ENVP pozdravljata vključitev določila o pridružitvah v določilo 6, ki kot možnost dopušča vsakemu subjektu, da pristopi k osnutku standardnih pogodbenih določil in tako postane nova pogodbeni stranka kot upravljavec ali obdelovalec. Usposobljenost in vloga pogodbenih strank bi morali biti jasno navedeni v prilogah, zlasti če k pogodbi pristopijo nove stranke. Zato bi morala biti v prilogi podrobneje opredeljena in razmejena dodelitev odgovornosti ter jasno navedeno, kateri obdelovalci izvajajo katero obdelavo, v imenu katerih upravljavcev in za katere namene.
46. Določilo 6(a) pogojuje pristop novih strank k osnutku standardnih pogodbenih določil s soglasjem vseh drugih strank. Da bi se izognili kakršnim koli težavam v praksi, bi si EOVP in ENVP želela pojasnilo o tem, kako bi lahko druge stranke dale tako soglasje (na primer ali ga je treba predložiti v pisni obliki, rok, informacije, potrebne pred soglasjem). Poleg tega bi bilo po mnenju EOVP in ENVP dobrodošlo tudi pojasnilo, ali in kako bi morale tako soglasje dati vse stranke, ne glede na njihovo usposobljenost in vlogo pri obdelavi.

²⁶ Glej člen 47(2)(l) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Glej tudi oddelek 3.1 Delovnega dokumenta, ki določa preglednico z elementi in načeli zavezujočih poslovnih pravil (WP256 rev.01), ki ga je sprejela Delovna skupina iz člena 29 in potrdil EOVP, http://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=614109, in oddelek 3.1 Delovnega dokumenta, ki določa preglednico z elementi in načeli zavezujočih poslovnih pravil za obdelovalce (WP257 rev.01), ki ga je sprejela Delovna skupina iz člena 29 in potrdil EOVP, http://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=614110.

²⁷ Glej določilo 5(a) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2001; določilo II(c) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2004; določilo 5(a) in (b) ter določilo 12.1 v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2010.

²⁸ Glej oddelek 6.3 Delovnega dokumenta, ki določa preglednico z elementi in načeli zavezujočih poslovnih pravil (WP256 rev.01), in oddelek 6.3 Delovnega dokumenta, ki določa preglednico z elementi in načeli zavezujočih poslovnih pravil za obdelovalce (WP257 rev.01).

4.3 Oddelek II – Obveznosti strank

4.3.1 Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Prvi modul (prenos od upravljavca upravljavcu)

4.3.1.1 Področje uporabe prvega modula (prenos od upravljavca upravljavcu)

47. Zdi se, da ta modul zajema prenose med upravljavci, ki delujejo kot neodvisni ali ločeni upravljavci. Da bi se izognili dvoumnostim, EOVP in ENVP Evropsko komisijo pozivata, naj v osnutku sklepa ali v osnutku standardnih pogodbenih določil oceni in pojasni, ali je ta modul pomemben samo za neodvisne ali ločene upravljavce ali pa se lahko uporablja tudi v scenarijih skupnega upravljanja v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo skupni upravljavci, kadar ima eden od skupnih upravljavcev sedež zunaj EU in zanj ne velja Splošna uredba o varstvu podatkov.

4.3.1.2 Določilo 1.2 – Preglednost

48. V določilu 1.2(a) osnutka standardnih pogodbenih določil so navedeni elementi, glede katerih mora uvoznik podatkov posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotoviti informacije. Da bi se zagotovila popolna preglednost in da bi se posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, omogočilo uveljavljanje pravic, določenih s tem določilom, bi bilo treba po mnenju EOVP in ENVP dopolniti seznam elementov, da bo usklajen s členom 14(1) in (2) Splošne uredbe o varstvu podatkov glede posrednega zbiranja podatkov. To določilo bi bilo treba torej dopolniti z informacijami o vrstah osebnih podatkov, ki jih obdeluje uvoznik podatkov, in obdobju, v katerem bo uvoznik podatkov hranil osebne podatke (ali merilih za določitev tega obdobja).
49. Poleg tega bi za izpolnitev pogojev iz člena 14(3) Splošne uredbe o varstvu podatkov morale to določilo določati rok, v katerem uvoznik podatkov te informacije zagotovi posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki.
50. Iz določila 1.2(b) izhaja, da je lahko uvoznik podatkov oproščen zagotovitve informacij posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, v skladu z določilom 1.2(a), zlasti če se izkaže, da je zagotavljanje takih informacij nemogoče ali bi vključevalo nesorazmeren napor, v tem primeru pa uvoznik podatkov informacije objavi, kolikor je to mogoče. Zdi se, da uporaba navedbe „kolikor je to mogoče“ ni v skladu s členom 14(5)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov, zato bi bilo treba to navedbo črtati. Člen 14(5)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov dejansko ne določa takega pogoja, ampak določa jasno zahtevo, da se informacije z objavo dajo na voljo posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, če se zagotavljanje takih informacij izkaže za nemogoče ali bi vključevalo nesorazmeren napor, pri čemer ni nobenega možnega odstopanja.

4.3.1.3 Določilo 1.5 – Varnost obdelave

51. Glede obveznosti uvoznika podatkov, da izvede ustrezne ukrepe za zagotovitev varnosti prenesenih podatkov, je v določilu 1.5(a) določeno, da stranke upoštevajo „šifriranje med prenosom in anonimizacijo ali psevdonimizacijo, kadar to ne preprečuje izpolnitve namena obdelave“. EOVP in ENVP glede sklicevanja na anonimizacijo opozarjata, da če so osebni podatki anonimizirani, obveznosti iz Splošne uredbe o varstvu podatkov ne veljajo več.

4.3.1.4 Določilo 1.7 – Nadaljnji prenosi

52. Obveznosti uvoznika podatkov iz tega določila sprožajo več vprašanj:
53. EOVP in ENVP najprej opozarjata, da to določilo ne vključuje zaveze uvoznika podatkov, da bo izvoznika podatkov obvestil o nadaljnjem prenosu, pri čemer je ta zaveza vključena v standardna

pogodbena določila iz leta 2004 za prenose od upravljavcev upravljavcem. EOVP in ENVP ne vidita razloga, zakaj ta obveznost ni ponovljena v predlaganem osnutku standardnih pogodbenih določil. Tako obveščanje izvoznika podatkov je bistveno, da lahko ta izpolni svoje obveznosti iz člena 44 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki se posebej nanašajo na nadaljnje prenose in zagotavljajo odgovornost za vsako obdelavo, kot zahteva Splošna uredba o varstvu podatkov, v tem konkretnem primeru pa za obdelavo, ki je predmet nadaljnjega prenosa.

54. Poleg tega lahko uvoznik podatkov po določilu 1.7 izvede nadaljnji prenos, če je osnutek standardnih pogodbenih določil zavezujoč za tretjo osebo ali se ta strinja, da je zanjo zavezujoč. Vendar ni jasno, kako bi ta določba v praksi delovala, če je zadevna tretja oseba obdelovalec, in sicer zlasti ni jasno, kako bi bila določila zavezujoča za to tretjo osebo, katere zahteve bi veljale zanjo in ali bi lahko stranke dodale še en modul (tj. drugi modul), ki bi bil upošteven za ta položaj. To točko je treba v osnutku standardnih pogodbenih določil pojasniti, da se prepreči kakršna koli zmeda v praksi in da se strankam zagotovi pravna varnost. Poleg tega bi bilo treba pojasniti, da bi morala tretja oseba oceniti, ali lahko izpolni obveznosti, določene v osnutku standardnih pogodbenih določil v skladu z zakonodajo tretje države, ki se uporablja za to tretjo osebo, in ali lahko po potrebi izvede dopolnilne ukrepe za zagotovitev ravni varstva, ki je v osnovi enakovredna ravni, zahtevani v EGP.
55. Določilo 1.7(iii) med drugim določa tudi, da se lahko nadaljnji prenos dovoli, če uvoznik podatkov in tretja oseba skleneta sporazum, ki zagotavlja „enako raven varstva podatkov“, kot jo zagotavlja osnutek standardnih pogodbenih določil. Po mnenju EOVP in ENVP sklic na „enako raven varstva podatkov“ ni zadosten, saj je treba v sporazumu vsebinsko ponoviti enaka jamstva in obveznosti, kot jih vsebuje osnutek standardnih pogodbenih določil, da se zagotovi neprekinjeno varstvo v skladu s členom 44 Splošne uredbe o varstvu podatkov. To določilo bi bilo treba ustrezno spremeniti, tako da bi se navedlo, da mora sporazum nalagati enake obveznosti, kot so tiste, ki jih vsebuje osnutek standardnih pogodbenih določil med izvoznikom podatkov in uvoznikom podatkov. Poleg tega se v tem primeru doda posebna obveznost, da stranke ocenijo, ali lahko izpolnijo obveznosti iz takega sporazuma v skladu z zakonodajo tretje države, ki se uporablja za to tretjo osebo, in ali lahko po potrebi izvedejo dopolnilne ukrepe za zagotovitev ravni varstva, ki je v osnovi enakovredna ravni, zahtevani v EGP.
56. Poleg tega bi bilo treba dodati obveznost uvoznika podatkov, da posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, na zahtevo zagotovi kopijo zaščitnih ukrepov, izvedenih za nadaljnji prenos. Zagotovitev kopije takih zaščitnih ukrepov posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, pripomore k preglednosti, ki je potrebna v zvezi s prenosom njihovih podatkov.
57. Nazadnje, določilo 1.7(iv) določa, da se lahko nadaljnji prenos izvede, če je uvoznik podatkov pridobil izrecno soglasje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Možnost sklicevanja na soglasje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ustreza odstopanju za posebne primere, predvidenemu v členu 49(1)(a) Splošne uredbe o varstvu podatkov. EOVP in ENVP menita, da je treba v osnutku standardnih pogodbenih določil navesti, da je ta možnost po naravi odstopanje in izjema, zlasti v primerjavi z drugimi možnostmi za določitev okvira za nadaljnje prenose iz tega določila. Navesti je torej treba, da bi lahko soglasje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, izjemoma določalo okvir za nadaljnje prenose le, če se ni mogoče zanašati na druge mehanizme iz določila 1.7. Poleg tega EOVP in ENVP menita, da bi morala Evropska komisija oceniti možnost nadaljnjih prenosov, zlasti za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov in za zaščito ključnih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali drugih oseb.

4.3.2 Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Drugi modul (prenos od upravljavca obdelovalcu)

4.3.2.1 Določilo 1.5 – Omejitev hrambe in izbris ali vračilo podatkov

58. Določilo 1.5 osnutka standardnih pogodbenih določil določa, da uvoznik podatkov po prenehanju opravljanja storitev obdelave izbriše vse osebne podatke, obdelane v imenu izvoznika podatkov (možnost 1), ali izvozniku podatkov vrne vse osebne podatke, obdelane v njegovem imenu, in izbriše obstoječe kopije (možnost 2). EOVP in ENVP menita, da je to besedilo v nasprotju s členom 28(3)(g) Splošne uredbe o varstvu podatkov, po katerem se izbris ali vračilo izvede „v skladu z odločitvijo upravljavca“. V skladu s tem bi moralo določilo 1.5 določati, da se izbris ali vračilo osebnih podatkov izvede v skladu z odločitvijo izvoznika podatkov, ki deluje kot upravljavec, s čimer se izognemo dvoumnostim glede tega, da odločitve o takem izbrisu ali vračilu ne sprejme uvoznik podatkov, ki deluje kot obdelovalec.
59. Poleg tega to določilo določa, da če uvoznik podatkov zaradi lokalnih zahtev, ki veljajo zanj, ne izbriše podatkov ali jih ne vrne izvozniku podatkov, zagotovi raven varstva, ki se zahteva z osnutkom standardnih pogodbenih določil, „kolikor je to mogoče“. EOVP in ENVP menita, da če uvoznik podatkov hrani podatke, je treba v celoti in brez izjem zagotoviti varstvo, ki ga določa osnutek standardnih pogodbenih določil, da se omogoči neprekinjeno varstvo. Zato bi bilo treba besedilo „kolikor je to mogoče“ iz tega določila črtati.
60. Določilo 1.5 določa tudi, da obveznost uvoznika podatkov, da vrne ali izbriše osebne podatke, velja ne glede na morebitne zahteve „iz lokalne zakonodaje“, ki prepoveduje vračanje ali uničenje. To besedilo je v nasprotju s členom 28(3)(g) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Evropska komisija bi morala v osnutku standardnih pogodbenih določil pojasniti, da bi bilo treba v okviru tega določila upoštevati samo zahteve lokalnih zakonov, ki spoštujejo bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter ne presegajo tistega, kar je v demokratični družbi potrebno in sorazmerno za zaščito enega od ciljev iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba v Prilogi I.B izrecno določiti posebne pravne zahteve glede obdobja hrambe podatkov iz lokalnih zakonov, vrst podatkov in obdobja hrambe.

4.3.2.2 Določilo 1.6 – Varnost obdelave

61. Podobno kot v prvem modulu je z določilom 1.6(a) določeno, da stranke za zagotavljanje varnosti podatkov v okviru prenosa upoštevajo „šifriranje med prenosom in anonimizacijo ali psevdonimizacijo, kadar to ne preprečuje izpolnitve namena obdelave“. EOVP in ENVP glede sklincevanja na anonimizacijo opozarjata, da če so osebni podatki anonimizirani, obveznosti iz splošne uredbe o varstvu podatkov ne veljajo več.
62. Poleg tega določilo 1.6(d) uvozniku podatkov nalaga, da „v dobri veri“ sodeluje z izvoznikom podatkov in mu pomaga, da izpolni svoje obveznosti iz Splošne uredbe o varstvu podatkov. Navedba „v dobri veri“ se v drugih delih standardnih pogodbenih določil, v katerih je navedena obveznost sodelovanja, ne uporablja, EOVP in ENVP pa ne vidita potrebe po taki natančni opredelitvi, ki bi glede tega vsekakor presegala določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov. Zato bi jo bilo treba črtati.

4.3.2.3 Določilo 1.8 – Nadaljnji prenosi

63. Določilo 1.8(i) bi bilo treba dopolniti z obveznostjo uvoznika podatkov, da izvozniku podatkov na zahtevo predloži kopijo izvedenih zaščitnih ukrepov za določitev okvira za nadaljnje prenose tretji osebi. Taka obveznost je bila vključena v standardna pogodbeno določila iz leta 2010 za prenose od upravljavca obdelovalcu. EOVP in ENVP ne vidita razloga za njeno izključitev iz predlaganega osnutka standardnih pogodbenih določil, saj je zagotovitev teh zaščitnih ukrepov pomemben element za

obveznost izvoznika podatkov iz Splošne uredbe o varstvu podatkov, da zagotovi odgovornost glede prenosov, ki jih izvede, vključno z nadaljnjimi prenosi.

64. Dodati bi bilo treba tudi obveznost, da uvoznik podatkov posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, na zahtevo zagotovi kopijo teh zaščitnih ukrepov, kot se zahteva s standardnimi pogodbenimi določili iz leta 2010 za prenose od upravljavca obdelovalcu. Tako kot zgoraj EOVP in ENVP ne vidita razloga za izključitev take obveznosti iz predlaganega osnutka standardnih pogodbenih določil. Zagotovitev teh zaščitnih ukrepov posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, pripomore k preglednosti, ki je potrebna v zvezi s prenosom njegovih podatkov.

4.3.2.4 Določilo 1.9 – Dokumentacija in skladnost

65. **Določilo 1.9(d)** osnutka standardnih pogodbenih določil določa možnost, da se izvoznik podatkov za izvedbo revizij opre na neodvisnega revizorja, ki ga je pooblastil uvoznik podatkov. Ta določba ni zajeta v členu 28(3)(h) Splošne uredbe o varstvu podatkov in jo je treba uskladiti s tem členom, ki določa, da mora obdelovalec upravljavcu ali drugemu revizorju, ki ga pooblasti upravljavec, omogočiti izvajanje revizij, tudi pregledov, in pri njih sodelovati²⁹. Obdelovalec lahko predlaga revizorja, vendar mora biti odločitev o revizorju v skladu s členom 28(3)(h) Splošne uredbe o varstvu podatkov prepuščena upravljavcu. Pravica upravljavca, da izbere revizorja, ne bi smela biti omejena že od začetka. Določilo 1.9(d) določa tudi, da kadar izvoznik podatkov pooblasti neodvisnega revizorja, mora stroške kriti izvoznik podatkov, kadar pa revizijo zahteva uvoznik podatkov, mora stroške neodvisnega revizorja kriti uvoznik podatkov. Ker Splošna uredba o varstvu podatkov ne ureja vprašanja razdelitve stroškov med upravljavcem in obdelovalcem, EOVP in ENVP posledično menita, da bi bilo treba vsako sklicevanje na stroške iz tega določila črtati. Ista pripomba velja za ustrezno določbo v tretjem modulu.

4.3.3 Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Tretji modul (prenos od obdelovalca obdelovalcu)

66. V skladu z določilom 1.1 mora uvoznik podatkov osebne podatke obdelovati le na podlagi navodil upravljavca. Poleg tega člen 28(4) Splošne uredbe o varstvu podatkov zahteva, da kadar obdelovalec zadoži drugega (pod)obdelovalca za izvajanje specifičnih dejavnosti obdelave v imenu upravljavca, za tega drugega obdelovalca na podlagi pogodbe ali drugega pravnega akta v skladu s pravom Unije ali pravom države članice veljajo „enake obveznosti varstva podatkov, kot so določene v pogodbi ali drugem pravnem aktu med upravljavcem in obdelovalcem“ iz člena 28(3) Splošne uredbe o varstvu podatkov. EOVP in ENVP menita, da morajo stranke tudi v tem scenariju upoštevati zahtevo iz člena 28(4) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

²⁹ Kot to zdaj zahteva EOVP v okviru zavezujočih poslovnih pravil za obdelovalce; glej delovni dokument WP257 (ki ga je potrdil EOVP), oddelek 2.3: „Vsak obdelovalec ali podobdelovalec, ki obdeluje osebne podatke v imenu določenega upravljavca, na zahtevo tega upravljavca predloži svojo opremo za obdelavo podatkov v pregled dejavnosti obdelave v zvezi s tem upravljavcem, ki ga izvede upravljavec ali inšpekcijski organ, sestavljen iz neodvisnih članov, ki so ustrezno strokovno usposobljeni ter zavezani k molčečnosti, izbere pa jih upravljavec podatkov, po potrebi v dogovoru z nadzornim organom“; https://ec.europa.eu/newsroom/article29/document.cfm?action=display&doc_id=49726.

4.3.3.1 Določilo 1.1 – Navodila

67. Tretji modul obravnava prenose od obdelovalca obdelovalcu. V skladu s tem bi lahko izvajalci sprva domnevali, da se lahko pogodba v skladu s členom 46 Splošne uredbe o varstvu podatkov sklene izključno med obdelovalcem in njegovimi (pod)obdelovalci, če se zanašajo le na tretji modul. Vendar se določilo 1.1(a) sklicuje na Prilogo I.A in seznam „strank“, ki vključuje identiteto in kontaktne podatke upravljavca ter njegov podpis. EOVP in ENVP menita, da mora Evropska komisija pojasniti, ali mora upravljavec podpisati ta določila oziroma ali morata obdelovalec in podobdelovalec v prilogi le navesti identiteto upravljavca. V prvem primeru bi bilo treba pojasniti, katere obveznosti iz tretjega modula bi veljale za upravljavca in za kakšen namen.
68. Poleg tega lahko v skladu z določilom 1.1 izvoznik podatkov „v okviru pogodbe, dogovorjene z uvoznikom podatkov, med celotnim trajanjem pogodbe“ da dodatna navodila glede obdelave podatkov. Ni jasno, ali sklicevanje na okvir pogodbe na kakršen koli način omejuje pravico upravljavca, da poda dodatna navodila glede obdelave podatkov, zlasti ker določilo 7 osnutka standardnih pogodbenih določil iz člena 28 ne vsebuje take možne omejitve. V določilu 7 je navedeno le, da „lahko upravljavec podatkov med celotnim trajanjem obdelave osebnih podatkov da tudi nadaljnja navodila“.

4.3.3.2 Določilo 1.5 – Omejitve hrambe in izbris ali vračilo podatkov

69. Določilo 1.5 določa, da uvoznik podatkov po prenehanju opravljanja storitev obdelave izbriše vse osebne podatke, obdelane v imenu upravljavca (možnost 1), ali izvozniku podatkov vrne vse osebne podatke, obdelane v njegovem imenu, in izbriše obstoječe kopije (možnost 2). EOVP in ENVP menita, da je to besedilo v nasprotju s členom 28(3)(g) Splošne uredbe o varstvu podatkov, v skladu s katerim se izbris ali vračilo izvede „v skladu z odločitvijo upravljavca“. V skladu s tem bi moralo določilo 1.5 določati, da se izbris ali vračilo osebnih podatkov izvede v skladu z odločitvijo upravljavca. Poleg tega bi bilo treba k možnosti 2 dodati, da mora uvoznik podatkov izvozniku podatkov potrditi, da je izbrisal obstoječe kopije.
70. Poleg tega določilo 1.5 določa, da obveznost uvoznika podatkov, da vrne ali izbriše osebne podatke, velja ne glede na morebitne zahteve „po lokalni zakonodaji“, ki prepoveduje vračanje ali uničenje. To besedilo je v nasprotju s členom 28(3)(g) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Ob upoštevanju, da za obdelovalca veljajo zakoni tretje države in zato zanj morda velja zakonska obveznost, da (še naprej) hrani podatke (na primer za računovodske namene), EOVP in ENVP menita, da bi morala Evropska komisija v osnutku standardnih pogodbenih določil pojasniti, da bi bilo treba v okviru tega določila upoštevati samo zahteve lokalnih zakonov, ki spoštujejo bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter ne presegajo tistega, kar je v demokratični družbi potrebno in sorazmerno za zaščito enega od ciljev iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Kot pri drugem modulu EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba v Prilogi I.B izrecno določiti posebne pravne zahteve glede obdobja hrambe podatkov po lokalni zakonodaji, vrstami podatkov in obdobju hrambe.

Poleg tega bi bilo treba črtati besedilo „kolikor je to mogoče“. Da bi se EOVP in ENVP izognila ponavljanju, Evropsko komisijo napotujeta na oddelek 4.3.2.1.

4.3.3.3 Določilo 1.5 – Varnost obdelave in določilo 1.6 – Posebne vrste osebnih podatkov

71. Da bi se EOVP in ENVP izognila ponavljanju, Evropsko komisijo pozivata, naj si ogleda njune pripombe v oddelku 4.3.2.2.

4.3.4 Določilo 1 – Zaščitni ukrepi za varstvo podatkov – Četrty modul (prenos od obdelovalca upravljavcu)

72. EOVP in ENVP ugotavljata, da področje uporabe četrtega modula zajema samo prenose od obdelovalca, za katerega velja Splošna uredba o varstvu podatkov, njegovemu upravljavcu, za katerega Splošna uredba o varstvu podatkov ne velja, in izključuje prenose od takega obdelovalca kateremu koli drugemu upravljavcu, kot je pojasnjeno v členu 1(1) in uvodni izjavi 16 osnutka sklepa. Kljub temu EOVP in ENVP za preprečitev morebitnega napačnega razumevanja področja uporabe tega modula priporočata, naj se v osnutku standardnih pogodbenih določil na kratko pojasni omejeno področje uporabe četrtega modula.
73. Po mnenju EOVP in ENVP bi bilo dobrodošlo kakršno koli dodatno pojasnilo glede četrtega modula, ki bi ga lahko Evropska komisija dodala v osnutek sklepa za boljše razumevanje utemeljitve, uporabljene za določitev obvez, ki jih sprejmejo stranke, ki uporabljajo četrty modul.
74. Za zagotovitev skladnosti z vsemi potrebnimi določbami člena 28 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki se neposredno uporabljajo za obdelovalca, bi bilo treba četrty modul dopolniti na naslednji način:
75. Obdelovalec bi se moral zavezati, da so osebe, pooblašene za obdelavo osebnih podatkov, zavezane k zaupnosti ali jih k zaupnosti zavezuje ustrezen zakon (člen 28(3)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov).
76. Temu modulu standardnih pogodbenih določil bi bilo treba dodati tudi določilo o obveznostih glede obveščanja o kršitvah varstva osebnih podatkov, ki so obdelovalcu naložene s členom 33(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov.
77. Poleg tega bi bilo treba modul dopolniti z določilom o podobdelavi s strani obdelovalca oziroma izvoznika podatkov, saj je to neposredna obveznost obdelovalca iz člena 28(3) in (4) Splošne uredbe o varstvu podatkov.
78. Stranke se morajo zavezati tudi medsebojni pomoči in podpori. Poleg obveznosti, ki je že določena v določilu 5 četrtega modula, to zadeva tudi obveznost obdelovalca, da upravljavca obvesti o kršitvah varstva osebnih podatkov (člen 33(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov), ki bi morala biti izrecno vključena v sporazum.

4.3.5 Horizontalne pripombe – Določilo 2 (Lokalna zakonodaja, ki vpliva na skladnost z določili) in določilo 3 (Obveznosti uvoznika podatkov v primeru zahtev vlade za dostop)

4.3.5.1 Delno izvzetje iz uporabe za četrty modul

79. Glede dejstva, da se bosta določila 2 in 3 za četrty modul uporabljali „le, če obdelovalec iz EU združi osebne podatke, ki jih dobi od upravljavca iz tretje države, z osebnimi podatki, ki jih zbere v EU“, EOVP in ENVP poudarjata, da člen 3(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov ne določa, da je treba osebne podatke, ki jih obdeluje obdelovalec v EU, zbrati (tudi) v EU, da bi se zanje uporabljale obveznosti obdelovalca. Zato Evropsko komisijo pozivata, naj pojasni razloge, zakaj je bila vključena ta izjema, in nadalje oceni, ali je ta izjema upravičena.
80. Poleg tega EOVP in ENVP Evropsko komisijo pozivata, naj pojasni pojem „združitve“ osebnih podatkov, prejetih od upravljavca iz tretje države, z osebnimi podatki, ki jih obdelovalec zbere v EU, in primere, v katerih bo izvedena ta združitve, saj tak pojem združitve podatkov ni zajet v Splošni uredbi o varstvu podatkov.

4.3.5.2 Primeri, zajeti v določilih 2 in 3

81. EOVP in ENVP glede primerov, zajetih v določilih 2 in 3, opozarjata, da bi bilo treba pojasniti področje uporabe teh določb. Dejansko ni povsem jasno, ali ti določili zajemata primere, kadar bi bilo treba v odsotnosti zakonodaje tretje države, ki vpliva na izpolnjevanje obveznosti uvoznika podatkov, še vedno upoštevati in oceniti prakse, ki vplivajo na tako izpolnjevanje, niti ni jasno, ali bosta določili zajemali prakse, ki se razlikujejo od določb pravnega okvira tretje države. Pri dostopu javnih organov v tretji državi do podatkov bi se na primer lahko v praksi zgodilo, da bi imeli ti organi dostop do podatkov, tudi če to ni predvideno v veljavnem pravnem okviru, ali pa bi do podatkov dostopali brez upoštevanja pravnega okvira. Da bi se ti primeri izrecno upoštevali, bi bilo treba ustrezno spremeniti naslove teh določil (zlasti bi bilo treba dopolniti naslov določila 2, ki se nanaša samo na zakone), poleg tega bi bilo treba besedilo določil pojasniti tako, da bi bili ti primeri bolj izrecno vključeni.
82. Zdi se, da določilo 2(a) zlasti ne nalaga nobene posebne obveznosti v primeru, ko ni zakonodaje v zvezi z dostopom javnih organov do osebnih podatkov. Glede tega je treba opozoriti, da je v priporočilih EOVP o dopolnilnih ukrepih navedeno, da bi moral izvoznik podatkov, če ni javno dostopne zakonodaje, kljub temu preučiti druge zadevne in objektivne dejavnike. Utemeljitev tega priporočila je, da na podlagi odsotnosti zakonodaje o dostopu javnih organov do osebnih podatkov ni mogoče razumno sklepati, da ti organi v praksi do teh podatkov ne dostopajo.
83. Zato EOVP in ENVP priporočata dopolnitev določil 2 in 3, da bodo zaščitni ukrepi zagotovljeni tudi v primerih, ko tretja država nima zakonodaje, vendar obstajajo take prakse, ki bi bile v nasprotju z zahtevami EU o varstvu podatkov, ali pa se praksa razlikuje od določb pravnega okvira. Torej bi bilo treba v osnutku standardnih pogodbenih določil zlasti pojasniti, da bi si morale stranke, če v tretji državi ni zakonodaje o dostopu javnih organov do osebnih podatkov, kljub temu prizadevati opredeliti morebitne prakse, ki se uporabljajo za prenesene podatke in uvozniku podatkov preprečujejo izpolnjevanje obveznosti, na podlagi informacij, ki so na voljo.

4.3.5.3 Področje uporabe določil 2 in 3

84. EOVP in ENVP glede področja uporabe teh določil ugotavljata tudi, da nekateri elementi, kot sta sklicevanje na „odsotnost zahtev javnih organov za razkritje, ki jih prejme uvoznik podatkov“ ali na „ustrezne praktične izkušnje“ v zvezi s tem v določilu 2(b) ter uporaba sedanjika v določilu 2(e) glede trenutka, ko za uvoznika podatkov „veljajo ali začnejo veljati zakoni, ki niso v skladu z zahtevami iz odstavka (a)“ določila 2, povzročajo dvomnost. Ti elementi lahko dejansko dajo vtis, da tudi če je bilo na podlagi predhodne ocene pravnega okvira tretje države uvoznika ugotovljeno, da zakonodaja tretje države ni skladna z zahtevami EU glede zagotovljene ravni varstva osebnih podatkov in da ni mogoče sprejeti nobenih učinkovitih dopolnilnih ukrepov, se lahko prenosi kljub temu izvajajo. EOVP in ENVP zato priporočata, naj se pojasni, da bosta ti določili veljali samo za primere, kadar je bilo ob sklenitvi pogodbe ocenjeno, da ustrezni zakoni tretje države zagotavljajo raven varstva, ki je v osnovi enakovredna ravni, zagotovljeni v EU, ali kadar so bili sprejeti učinkoviti dopolnilni ukrepi za odpravo morebitnih pomanjkljivosti, ugotovljenih v taki zakonodaji in/ali praksah, in za zagotovitev učinkovite uporabe zaščitnih ukrepov, ki jih vsebuje osnutek standardnih pogodbenih določil, da lahko uvoznik podatkov izpolni svoje obveznosti, ali primere, kadar tretja država nima zakonodaje na področju, pomembnem za prenesene podatke.
85. Drugače povedano, mehanizmi, predvideni v teh določilih, se bodo uporabljali samo v primerih, kadar:
- tretja država nima ustrezne zakonodaje, odkrije pa se praksa, ki ni v skladu z zahtevami EU;
 - se zakonodaja tretje države spremeni, posledica te spremembe pa je, da pravni okvir tretje države uvoznika ne zagotavlja več ravni varstva, ki je v osnovi enakovredna tisti, zagotovljeni v

EU, zato je treba začasno ustaviti prenose, ki se izvajajo na podlagi standardnih pogodbenih določil, ali

- se izvajanje zakonodaje v praksi razlikuje in ne zagotavlja več ravni varstva, ki je v osnovi enakovredna tisti, zagotovljeni v EU.

4.3.6 Določilo 2 – Lokalna zakonodaja, ki vpliva na skladnost z določili

4.3.6.1 Objektivna ocena zakonodaje tretje države

86. EOVP in ENVP poudarjata, da bi morala ocena, ali zakonodaja ali praksa namembne tretje države vključuje elemente, ki uvozniku podatkov v okviru konkretnega prenosa preprečujejo izpolnjevanje obveznosti iz osnutka standardnih pogodbenih določil, temeljiti na objektivnih dejavnikih, ne glede na verjetnost dostopa do osebnih podatkov. Kot je poudarjeno v priporočilih EOVP o dopolnilnih ukrepih (zlasti v točkah 33 in 42)³⁰, je ta ocena odvisna od okoliščin prenosa in zlasti od naslednjih objektivnih dejavnikov:
- namenov, za katere se podatki prenesejo in obdelujejo (na primer trženje, človeški viri, hramba, podpora IT, klinično preskušanje);
 - vrste subjektov, vključenih v obdelavo (javni/zasebni; upravljavec/obdelovalec);
 - sektorja, v katerem se izvede prenos (na primer oglaševalsko-tehnološki, telekomunikacijski, finančni itd.);
 - vrst prenesenih osebnih podatkov (na primer osebni podatki, ki se nanašajo na otroke, lahko v tretji državi spadajo na področje uporabe posebne zakonodaje);
 - tega, ali bodo podatki shranjeni v tretji državi oziroma ali je zagotovljen samo oddaljeni dostop do podatkov, shranjenih v EU/EGP;
 - oblike podatkov, ki se prenesejo (tj. v obliki navadnega besedila oziroma psevdonimizirani ali šifrirani);
 - možnosti, da bodo podatki morda nadalje preneseni iz tretje države v drugo tretjo državo.
87. Glede tega EOVP in ENVP tudi opozarjata, da se Sodišče EU v sodbi *Schrems II* ni sklicevalo na noben subjektivni dejavnik, kot je na primer verjetnost dostopa. Dejstvo, da podatki spadajo na področje uporabe zakonodaje tretje države, ki javnim organom omogoča dostop do podatkov brez posebnih temeljnih jamstev (kot je poudarjeno v Priporočilih EOVP 02/2020 glede evropskih temeljnih jamstev za nadzorne ukrepe³¹), bi samo po sebi pomenilo, da je treba upoštevati, da bodo javni organi morda dostopali do teh podatkov, ne da bi se bilo treba zanašati na kakršne koli praktične izkušnje glede tega ali na neobstoj zahtev javnih organov za razkritje, ki jih prejme uvoznik podatkov. Zato se lahko sedanji osnutek določila 2(b)(i) napačno razume, saj bi ga bilo mogoče razlagati, kot da dovoljuje izvoz podatkov, če uvoznik podatkov še ni prejel nobenega naloga za razkritje osebnih podatkov, tudi

³⁰ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_recommendations_202001_supplementarymeasures-transfer-tools_sl.pdf.

³¹ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_recommendations_202002_europeanessentialguarantees-surveillance_sl.pdf.

če zanje velja lokalna zakonodaja, ki dovoljuje take naloge. Mogoče bi bilo razumeti tudi, da osnutek določila dovoljuje, da se prenos nadaljuje, kadar uvoznik podatkov o tem preprosto ne sme obvestiti izvoznika podatkov zaradi uradne prepovedi razkritja. Poleg tega bi se v praksi izkazalo, da je take subjektivne dejavnike (verjetnost dostopa) zelo težko oceniti, oceno pa težko preveriti.

88. Zato EOVP in ENVP priporočata:

- naj se črta sklicevanje na „vsebino in trajanje pogodbe“, „obseg in pravilnost prenosov“, „število sodelujočih akterjev in uporabljene kanale za prenos“, „morebitne ustrezne praktične izkušnje s preteklimi primeri ali neobstoj zahtev javnih organov za razkritje, ki jih prejme uvoznik podatkov“;
- naj se zagotovi popolna skladnost med določilom 2(b)(i) in priporočili EOVP o dopolnilnih ukrepih;
- naj se določilo 2(b)(ii) ustrezno spremeni.

4.3.6.2 Nova priloga, ki naj se doda osnutku standardnih pogodbenih določil

89. Za preprečitev tega, da bi se stranke samo strinjale, da bodo dokumentirale navedeno oceno, v praksi pa tega ne bi storile, EOVP in ENVP priporočata, naj se osnutku standardnih pogodbenih določil doda priloga, ki od strank zahteva, da pred podpisom pogodbe dokumentirajo to oceno, izvedeno v skladu z določilom 2 (tj. oceno zakonodaje in praks v tretji državi glede na okoliščine prenosa). To bi pomagalo doseči pravilno uporabo osnutka standardnih pogodbenih določil, saj bi izrecna priloga uvoznike in izvoznike podatkov opozarjala na nujnost te ocene.

4.3.6.3 Posvetovanje z nadzornim organom o dopolnilnih ukrepih

90. Določilo 2(f) osnutka standardnih pogodbenih določil predvideva posvetovanje s pristojnim **nadzornim organom**. Kot je poudarjeno v priporočilih EOVP o dopolnilnih ukrepih, „[č]e nameravate poleg standardnih pogodbenih določil uvesti tudi dopolnilne ukrepe, vam ni treba pri pristojnem nadzornem organu zaprositi za dovoljenje za dodajanje takih določil ali dodatnih zaščitnih ukrepov, če opredeljeni dopolnilni ukrepi niso neposredno ali posredno v nasprotju s standardnimi pogodbenimi določili in zadostujejo za preprečitev ogrožanja ravni varstva, ki jo zagotavlja Splošna uredba o varstvu podatkov“³².

91. Dejansko je za opredelitev navedenih ukrepov odgovoren izvoznik podatkov ob pomoči uvoznika podatkov. To je v skladu z načelom odgovornosti iz člena 5(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki od upravljavcev zahteva, da so odgovorni za skladnost z načeli Splošne uredbe o varstvu podatkov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in da lahko to skladnost tudi dokažejo. To je Sodišče EU poudarilo v sodbi *Schrems II*³³, poleg tega na to opozarjajo tudi priporočila EOVP o dopolnilnih ukrepih³⁴.

³² https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_recommendations_202001_supplementarymeasures-transfer-tools_sl.pdf, točka 56.

³³ Sodba Sodišča EU (veliki senat) z dne 16. julija 2020, Data Protection Commissioner proti Facebook Ireland Limited in Maximilian Schrems, zadeva C-311/18, točka 134.

³⁴ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_recommendations_202001_supplementarymeasures-transfer-tools_sl.pdf, točka 5.

92. EOVP in ENVP poudarjata tudi, da v Splošni uredbi o varstvu podatkov ni izrecne pravne podlage, v skladu s katero bi morali nadzorni organi zagotoviti tako posvetovanje.

4.3.6.4 Uradno obveščanje nadzornih organov, kadar izvozniki podatkov nameravajo nadaljevati prenose, čeprav ni bilo mogoče zaslediti nobenih dopolnilnih ukrepov

93. EOVP in ENVP opozarjata, da je moral izvoznik podatkov v skladu s prejšnjimi standardnimi pogodbenimi določili obvestilo, ki mu ga je glede nezmožnosti spoštovanja standardnih pogodbenih določil poslal uvoznik podatkov, „posredovati“ nadzornemu organu, če se je „kljub temu odloči[ti] nadaljevati prenos ali odpraviti začasno ustavitev“. V osnutku standardnih pogodbenih določil bi bilo treba ohraniti to obvezo, ki jo je Sodišče EU podrobno preučilo v točki 145 sodbe *Schrems II*.

94. V skladu z določbami standardnih pogodbenih določil iz leta 2010³⁵, kot jih je podrobno preučilo Sodišče EU, bi bilo treba obvestitev naložiti le, če namerava izvoznik podatkov nadaljevati prenos, kadar ni učinkovitih dopolnilnih ukrepov. Ta primer v osnutku standardnih pogodbenih določil še ni upoštevan, res pa gre za primer, ko bi lahko nadzorni organ imel vlogo in posredoval, tako da bi na podlagi svojih pooblastil začasno ustavil ali prepovedal prenose podatkov, kadar bi ugotovil, da ni mogoče zagotoviti ravni varstva, ki je v osnovi enakovredna ravni, zagotovljeni v EU, v skladu s sodbo *Schrems II*³⁶.

95. Poleg tega bi bilo treba pri pripravi osnutka določila 2(f) pojasniti, da tako obvestilo nikakor ne pomeni dovoljenja za nadaljevanje prenosa, če ni ustreznih dopolnilnih ukrepov na podlagi osnutka standardnih pogodbenih določil. Zato EOVP in ENVP Evropsko komisijo pozivata, naj pojasni to vprašanje.

4.3.7 Določilo 3 – Obveznosti uvoznika podatkov v primeru zahtev vlade za dostop

96. EOVP in ENVP priporočata, da se pojasni, da zahteve sodišč in drugih javnih organov tretje države za dostop spadajo na področje uporabe te določbe. To bi bilo mogoče doseči na primer s spremembo naslova tega določila.

4.3.7.1 Določilo 3.1 – Obvestilo

97. EOVP in ENVP poudarjata, da bi bilo treba v določilu 3.1 pojasniti, da se predvideno obvestilo uvoznika podatkov pošlje pred odgovorom na zahtevo javnih organov tretje države za dostop, da lahko izvoznik podatkov po potrebi sprejme morebitne ustrezne nadaljnje ukrepe.

4.3.7.2 Določilo 3.2 – Pregled zakonitosti in najmanjši obseg podatkov

98. EOVP in ENVP razumeta, da je področje uporabe določila 3.2 omejeno na primere, ko zahteve za dostop, ki jih prejme uvoznik podatkov, niso skladne z zakonodajo tretje države, vključno z njenimi obveznostmi, ki izhajajo iz mednarodnega prava, in njenimi kolizijskimi pravili. Zato priporočata, naj

³⁵ 2010/87/EU: Sklep Komisije z dne 5. februarja 2010 o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov obdelovalcem s sedežem v tretjih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES UL L 39, 12.2.2010, str. 5; Priloga – določilo 4(g).

³⁶ Sodba Sodišča EU (veliki senat) z dne 16. julija 2020, Data Protection Commissioner proti Facebook Ireland Limited in Maximilian Schrems, zadeva C-311/18, točki 113 in 121.

se to določilo pojasni, da ga izvozniki podatkov ne bodo narobe razumeli. To določilo naj bi le zagotavljalo, da se bo zakonodaja tretje države, ki je že v skladu z zahtevami zakonodaje EU, v tej tretji državi pravilno uporabljala. Zato to določilo samo po sebi ne bo povzročilo izpodbijanja zakonitosti zahtev za razkritje na podlagi zahtev EU o varstvu podatkov, razen če zakonodaja tretje države izrecno predvideva možnost sklicevanja na zakonodajo druge države.

4.3.8 Določilo 5 – Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Prvi modul (prenos od upravljavca upravljavcu)

) Določilo 5(a)

99. V skladu s tem pododstavkom je uvoznik podatkov odgovoren za obravnavo zahtev posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, glede uveljavljanja njihovih pravic. V praksi lahko pride do možnih težav, ker je uvoznik podatkov zunaj EU. Zato se EOVP in ENVP strinjata, da bi bilo treba to določilo bolj uskladiti s sedanjimi zahtevami iz standardnih pogodbenih določil iz leta 2004, v skladu s katerimi je izvoznik podatkov odgovoren za odgovarjanje na poizvedbe posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, razen če se stranki ne dogovorita drugače³⁷. Poleg tega bi se morali stranki zavezati, da si bosta pomagali in sodelovali pri obravnavi zahtev posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
100. Poleg tega EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba obveznost uvoznika podatkov, da posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, na zahtevo zagotovi informacije, jasno vključiti v osnutek standardnih pogodbenih določil in jo v celoti uskladiti z zahtevami iz člena 12(1) in člena 15 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

) Določilo 5(b)

101. Po mnenju EOVP in ENVP bi morali imeti posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, pravico, da na zahtevo dobijo dostop do več informacij kot samo do tistih, ki so trenutno navedene v določilu 5(b)(i), natančneje:
- do natančnejših informacij glede nadaljnjih prenosov, vključno z informacijami o podobdelovalcih, tj. polnimi imeni in kontaktnimi podatki vseh prejemnikov podatkov, ki se nanašajo nanje³⁸. To bi bilo mogoče doseči tako, da bi se od strank zahtevalo, da take informacije zagotovijo v Prilogi III k osnutku standardnih pogodbenih določil ali pa da jih na zahtevo zagotovijo posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki;
 - v skladu s členom 15(1)(d) Splošne uredbe o varstvu podatkov do natančnih informacij o predvidenem obdobju hrambe osebnih podatkov ali, kadar to ni mogoče, o merilih, ki se uporabijo za določitev tega obdobja. To bi bilo mogoče doseči tako, da bi se od strank zahtevalo, da take informacije zagotovijo v Prilogi I k osnutku standardnih pogodbenih določil. Zahteva, da se take informacije zagotovijo v Prilogi I, bi strankam morda tudi jasno pokazala, da morajo dejansko opredeliti in uvesti obdobja hrambe, ter

³⁷ Glej določili 1(d) in II(e) v standardnih pogodbenih določilih iz leta 2004.

³⁸ Glej sodbo Sodišča EU (tretji senat) z dne 7. maja 2009, *College van burgemeester en wethouders van Rotterdam proti M.E.E. Rijkeboerju*, zadeva C-553/07, točki 49 in 54.

- v skladu s členom 15(1)(g) do vseh razpoložljivih informacij glede vira za zbiranje, kadar se osebni podatki ne zbirajo neposredno od posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

102. Prvi modul bi moral vključevati obveznost uvoznika podatkov, da posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, obvesti o njihovih pravicah, da zahtevajo popravek ali izbris svojih osebnih podatkov, pa tudi o pravicah, da zahtevajo omejitev obdelave ali ugovarjajo obdelavi svojih osebnih podatkov, s čimer bi se to določilo uskladilo s členom 15(1)(e) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Take informacije bi se zagotovile poleg informacij o pravici do vložitve pritožbe pri pristojnem nadzornem organu, ki so zdaj vključene v določilo 5(b)(i). Na splošno EOVP in ENVP Evropsko komisijo pozivata, naj vključi obveznost uvoznika podatkov, da posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, omogoči uveljavljanje pravice, da zahtevajo omejitev obdelave svojih podatkov.

103. Kar zadeva določilo 5(b)(iii) glede izbrisa osebnih podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, EOVP in ENVP menita, da bi morala taka obveza v celoti odražati zahteve iz člena 17(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

) **Določilo 5(c)**

104. EOVP in ENVP menita, da pravice do ugovora ni upravičeno omejiti na primere neposrednega trženja in da je treba razširiti njen obseg, predvsem v primerih, ko je pravica do ugovora izvršljiva zlasti zoper izvoznika podatkov.

) **Določilo 5(d)**

105. EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba besedilo določila 5(d) spremeniti, da bi načeloma odražalo prepoved avtomatiziranega sprejemanja odločitev po členu 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov in določalo pogoje, pod katerimi so dovoljena odstopanja od take prepovedi. V določilu 5(d) bi bilo treba tudi pojasniti, da so obveznosti uvoznika podatkov glede izvajanja ustreznih zaščitnih ukrepov in zagotavljanja informacij o predvidenih avtomatiziranih odločitvah posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, kumulativne.

106. Poleg tega bi morale določilo 5(d) v skladu s členoma 22 in 15(1)(h) Splošne uredbe o varstvu podatkov zahtevati, da informacije, zagotovljene posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, vključujejo pomen in predvidene posledice za te posameznike.

) **Določilo 5(f)**

107. Medtem ko EOVP in ENVP priznavata, da lahko obstajajo okoliščine, ki upravičujejo možnost uvoznika podatkov, da zavrne zahtevo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, bi bilo treba v osnutku standardnih pogodbenih določil pojasniti, da bi bilo treba v okviru tega določila upoštevati samo zahteve lokalnih zakonov, ki spoštujejo bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter ne presegajo tistega, kar je v demokratični družbi potrebno in sorazmerno za zaščito enega od ciljev iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

) **Določilo 5(g)**

108. Da bi lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, v celoti uveljavljali svoje pravice, bi bilo treba po mnenju EOVP in ENVP obveznost obveščanja posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, da namerava uvoznik podatkov zavrniti njihove zahteve, uskladiti s členom 12(4) Splošne uredbe o varstvu podatkov, torej bi bilo treba navedene posameznike obvestiti brez odlašanja in najpozneje v enem mesecu po prejemu zahteve.

4.3.9 Določilo 5 – Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Drugi modul (prenos od upravljavca obdelovalcu) in tretji modul (prenos od obdelovalca obdelovalcu)

109. Določilo 5 v drugem modulu in določilo 5 v tretjem modulu vsebujeta enake zahteve, zato sta v tem skupnem mnenju obravnavani skupaj.
110. EOVP in ENVP se strinjata, da bi moralo določilo 5(a):
- podrobneje določati, da se odgovori posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotovijo po navodilih upravljavca (na primer o vsebini odgovora), kot je določeno v prilogi k osnutku standardnih pogodbenih določil;
 - podrobneje določati, da bi moral biti obseg obveznosti uvoznika podatkov glede uveljavljanja pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v imenu upravljavca opisan in jasno določen v prilogi k osnutku standardnih pogodbenih določil.

4.3.10 Določilo 5 – Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – Četrty modul (prenos od obdelovalca upravljavcu)

111. EOVP in ENVP bi si želela pojasnilo Evropske komisije glede možnih praktičnih posledic zaveze strank, da si bosta medsebojno pomagali pri obravnavi zahtev posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, na podlagi veljavne zakonodaje države uvoznika podatkov.
112. Po mnenju EOVP in ENVP bi bilo dobrodošlo dodatno pojasnilo glede primerov, ki naj bi jih zajemala zaveza strank, da si bosta medsebojno pomagali pri obravnavi zahtev posameznikov.
113. Poleg tega ni jasno, kaj pomeni sklic na pomoč „pri obdelavi podatkov s strani izvoznika podatkov v EU v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov“ v določilu 5. Če naj bi določilo na primer zajemalo pomoč v zvezi z obveznostmi glede varnosti, bi morala Evropska komisija to pojasniti v osnutku standardnih pogodbenih določb.

4.3.11 Določilo 6 – Pravna sredstva

114. EOVP in ENVP bi si v osnutku standardnih pogodbenih določil želela pojasnilo o tem, ali je treba možnost, da se posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, omogoči brezplačno uveljavljanje pravnih sredstev pred neodvisnim organom za reševanje sporov, zagotoviti pri vseh sklopih določil. Čeprav je jasno, da bi lahko ta možnost pomagala zagotoviti učinkovito izvrševanje v primeru prenosa od upravljavca upravljavcu, bi si EOVP in ENVP želela dodatna pojasnila o tem, kako se bo ta mehanizem uporabljal v drugem, tretjem in četrtem modulu. Pojasniti bi bilo treba na primer, v kakšnem obsegu bi se ta mehanizem uporabljal glede posebnih in neposrednih obveznosti obdelovalca in upravljavca v četrtem modulu.
115. Glede določil o pravnih sredstvih, predvidenih v prvem, drugem in tretjem modulu (določilo 6(b)), EOVP in ENVP menita, da bi bilo treba pojasniti, da uvoznik podatkov sprejme pravico posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki (ki se sklicuje na svoje pravice kot upravičena tretja oseba), da vloži pritožbo neposredno pri nadzornem organu v EGP in/ali vloži zahtevek pri sodišču v EGP, ne da bi si moral prej prizadevati za sporazumno rešitev spora. Za zagotovitev enake ravni varstva, kot je predvidena v členih 77 in 79 Splošne uredbe o varstvu podatkov, bi bilo dejansko treba spodbujati take mehanizme (na primer notranje mehanizme za obravnavo pritožb, ki jih vzpostavi uvoznik podatkov), da bi se olajšalo uveljavljanje pravic upravičenih tretjih oseb, vendar uporaba takih mehanizmov ne bi smela biti pogoj za vložitev pritožbe pri nadzornem organu ali sodišču.

116. Poleg tega člen 77(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov določa, da lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, vložijo pritožbo pri nadzornem organu v državi članici, v kateri imajo običajno prebivališče, v kateri je njihov kraj dela ali v kateri je domnevno prišlo do kršitve. S tega vidika EOVP in ENVP menita, da je treba ustrezno spremeniti določilo 6(b)(i), saj se zdi, da se osnutek standardnih pogodbenih določil nanaša samo na nadzorni organ, odgovoren za zagotavljanje skladnosti izvoznika podatkov s Splošno uredbo o varstvu podatkov glede prenosa podatkov.
117. EOVP in ENVP pozivata k pojasnilom zaradi odsotnosti določila o pravnih sredstvih v četrtem modulu. Ob upoštevanju obvez, ki jih trenutno vsebuje določilo 5 četrtega modula, glede „obdelave podatkov s strani izvoznika podatkov v EU v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov“ se EOVP in ENVP sprašujeta, kako bo pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do pravnih sredstev priznana v takih primerih.

4.3.12 Določilo 7 – Odgovornost – Prvi modul (prenos od upravljavca upravljavcu) in četrti modul (prenos od obdelovalca upravljavcu)

118. Glede določila 7 prvega in četrtega modula EOVP in ENVP ugotavljata, da bi solidarna odgovornost do posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, nastala le v primeru deljene odgovornosti. Drugače povedano, ureditev odgovornosti, predvidena v osnutku standardnih pogodbenih določil, ne določa popolne solidarne odgovornosti, na podlagi katere bi bila vsaka stranka odgovorna za škodo, ki jo je v celoti povzročila druga stranka.
119. Glede tega želita EOVP in ENVP opozoriti, da bi moral osnutek standardnih pogodbenih določil vključevati učinkovite mehanizme, ki v praksi omogočajo zagotavljanje skladnosti z ravno varstva, ki jo zahteva zakonodaja EU³⁹. Vendar se lahko izkaže, da je vložitev tožbe proti podjetju, ki nima sedeža v EU, za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, otežena v smislu izvršitve sodbe proti navedenemu podjetju. Obstoječi sklopi standardnih pogodbenih določil zagotavljajo večje varstvo od tistega, predlaganega v osnutku standardnih pogodbenih določil, EOVP in ENVP pa menita, da bi bilo treba glede tega okrepiti varstvo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
120. Glede na to EOVP in ENVP pozivata k spremembi določila 7 v skladu z zgoraj navedenimi premisleki.

4.3.13 Določilo 7 – Odgovornost – Drugi modul (prenos od upravljavca obdelovalcu) in tretji modul (prenos od obdelovalca obdelovalcu)

121. V določilu 7(c) in (d) drugega in tretjega modula je navedeno, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, upravičen do odškodnine za kakršno koli premoženjsko ali nepremoženjsko škodo, ki jo je povzročil uvoznik podatkov, in sicer lahko odškodnino zahteva od uvoznika podatkov (c) ali izvoznika podatkov (d).
122. Da bi se izognili dvomom, bi morala Evropska komisija v osnutku standardnih pogodbenih določil pojasniti, da sta ti možnosti kumulativni in da se lahko posameznik, na katerega se nanašajo osebni

³⁹ Člen 47(2)(f) Splošne uredbe o varstvu podatkov zahteva na primer, da zavezujoča poslovna pravila med drugim določajo „sprejemanje odgovornosti s strani upravljavca ali obdelovalca z ustanovitvijo na ozemlju države članice za morebitne kršitve zavezujočih poslovnih pravil s strani katerega koli zadevnega člana, ki nima ustanovitve v EU“.

podatki, odloči, ali bo odškodnino za kakršno koli premoženjsko ali nepremoženjsko škodo, ki jo je povzročil uvoznik podatkov, prejel od uvoznika podatkov ali izvoznika podatkov. Drugače povedano, tožba proti uvozniku podatkov ne bi smela biti pogoj za možnost, da se uveljavlja odgovornost izvoznika podatkov za kakršno koli premoženjsko ali nepremoženjsko škodo, ki jo je povzročil uvoznik podatkov.

4.3.14 Določilo 9 – Nadzor

123. Določilo 9 zahteva, da se navede nadzorni organ, pristojen za izvoznika podatkov za namene skladnosti z osnutkom standardnih pogodbenih določil, vendar ne predvideva primera, ko lahko obstaja več pristojnih nadzornih organov, če je med strankami osnutka standardnih pogodbenih določil več izvoznikov podatkov (kar je možnost, ki jo ponuja osnutek standardnih pogodbenih določil). EOVP in ENVP predlagata, naj se ta vidik pojasni, tako da se navede možnost, da je pristojnih več nadzornih organov v EGP, če so vključeni različni izvozniki podatkov, in da bo v tem posebnem primeru vsak nadzorni organ, odgovoren za zagotavljanje skladnosti izvoznika podatkov, pristojen za konkreten prenos, izveden na njegovem ozemlju. Zaradi jasnosti in razumljivosti bi bilo treba od strank zahtevati, da v prilogah imenujejo pristojne nadzorne organe.

4.4 Oddelek III – Končne določbe

4.4.1 Določilo 1 – Neskladnost z določili in odstop

124. Določilo 1(d) določa izjemo od obveznosti vračila ali uničenja podatkov pred odstopom od pogodbe, kadar lokalna zakonodaja, ki velja za uvoznika podatkov, prepoveduje to vračilo ali uničenje. EOVP in ENVP pozivata Evropsko komisijo, naj opozori, da obveznosti uvoznika podatkov iz določila 5 oddelka II veljajo tudi v primeru iz določila 1(d) oddelka III. Menita, da bi morala Evropska komisija v osnutku standardnih pogodbenih določil pojasniti, da bi bilo treba v okviru tega določila upoštevati samo zahteve lokalnih zakonov, ki spoštujejo bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter ne presegajo tistega, kar je v demokratični družbi potrebno in sorazmerno za zaščito enega od ciljev iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov.
125. Poleg tega EOVP in ENVP ugotavljata, da bi moral uvoznik podatkov v skladu z določilom 1(d) jamčiti, da bo zagotovil raven varstva, ki se zahteva s temi določili, „kolikor je to mogoče“.
126. Glede tega EOVP in ENVP opozarjata, da je treba vedno zagotoviti raven varstva, ki jo zahteva osnutek standardnih pogodbenih določil. Zato Evropsko komisijo pozivata, naj črta navedbo „kolikor je to mogoče“.

4.5 Priloge

127. EOVP in ENVP ugotavljata, da je osnutek standardnih pogodbenih določil oblikovan tako, da ga lahko uporablja več strank, ki delujejo kot izvozniki in/ali uvozniki podatkov, torej se lahko uporablja kot večstranski sporazum. Da bi se preprečila zameglitev vlog in obveznosti, je treba strankam v osnutku standardnih pogodbenih določil zagotoviti jasna navodila, kako ustrezno izpolniti prilogo. To je še toliko bolj potrebno zaradi modularnega pristopa, ki omogoča vključitev določil v en večstranski sporazum, ki zajema do štiri scenarije (prenose od upravljavca upravljavcu, od upravljavca obdelovalcu, od obdelovalca obdelovalcu in od obdelovalca upravljavcu) in lahko zajema številne prenose, pri čemer se lahko vsak od njih izvede med različnimi izvozniki podatkov in/ali uvozniki podatkov. EOVP in ENVP zato menita, da je izredno pomembno, da se v pogodbi, ki bo podpisana v praksi, vključno z njenimi prilogami, popolnoma jasno razmejijo vloge in odgovornosti vsake stranke v vsakem razmerju (izvoznik podatkov-upravljavec, izvoznik podatkov-obdelovalec, uvoznik podatkov-upravljavec, uvoznik podatkov-obdelovalec) in glede vsakega zajetega prenosa ali sklopa prenosov.

128. Iz teh razlogov bi morala biti priloga k pogodbi dovolj natančna, da je mogoče kadar koli določiti, kdo prevzame katero vlogo v zvezi s konkretnim prenosom ali sklopom prenosov osebnih podatkov. EOVP in ENVP zato predlagata, naj se pojasni, da je treba **vsak prenos ali sklop prenosov**, tj. vsak prenos ali sklop prenosov, izveden za enega ali več določenih in opredeljenih namenov, posebej opisati na podlagi njegovega namena oziroma njihovih namenov, vrst prenesenih osebnih podatkov, kategorije ali kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, vrst obdelave in strank, ki sodelujejo pri prenosu (uvozniki podatkov in izvozniki podatkov), ter vloge zadevnih strank (upravljavci ali obdelovalci). Zato bo za vsak prenos ali sklop prenosov praviloma vedno potrebna ločena priloga, ki bi morala vključevati dele I do VI. Tako ločeno prilogo, potrebno za vsak prenos ali sklop prenosov, bi morali podpisati samo tisti izvozniki podatkov in uvozniki podatkov, ki bodo izvedli zadevni prenos. Hkrati bi morala vsak izvoznik podatkov in uvoznik podatkov, ki podpišeta ustrezno prilogo, ob podpisu priloge, ki se nanaša na zadevni prenos ali sklop prenosov, navesti svojo vlogo v zvezi s tem prenosom ali sklopom prenosov (upravljavec ali obdelovalec), da bi se preprečila nejasnosti.
129. Tako bi moralo biti v primeru večstranskega sporazuma, ki se nanaša na več prenosov in/ali strank, vedno jasno, katera priloga (ki vsebuje dele I do VI) se uporablja za kateri prenos ali sklop prenosov, kdo so izvozniki podatkov in uvozniki podatkov, ki sodelujejo pri tem prenosu ali sklopu prenosov, ter katero vlogo (upravljavec ali obdelovalec) ima zadevni izvoznik ali uvoznik podatkov pri tem prenosu ali sklopu prenosov. V ta namen EOVP in ENVP predlagata, naj se v del osnutka standardnih pogodbenih določil z naslovom „Priloga“ vključi nekaj pojasnil, ki bodo stranke usmerjala k ustrezni uporabi in podpisu priloge, zlasti v primeru, ko se osnutek standardnih pogodbenih določil uporablja kot večstranski sporazum. EOVP in ENVP sta v tehnični prilogi k temu skupnemu mnenju predlagala nekaj ustreznih besedil.
130. Zato se priloga, ki vsebuje le splošne informacije, ki se nanašajo na različne prenose, ne bi smela šteti za popolno. V izogib zmede bi morale prilogo podpisati samo stranke, ki dejansko izvajajo konkretno obdelavo, vključno s strankami, ki pristopijo k določilom na podlagi določila 6 oddelka I.
131. Druga težava, ki se pojavlja v praksi, je, da se priloge o tehničnih in organizacijskih ukrepih k standardnim pogodbenim določilom pogosto izpolnijo zelo splošno, saj naj bi ustrezale najrazličnejšim prenosom in postopkom obdelave, ne vsebujejo pa natančne navedbe, kateri tehnični in organizacijski ukrepi se uporabljajo za katerega od prenosov, zajetih v standardnih pogodbenih določilih. Zato EOVP in ENVP predlagata, naj se v osnutku standardnih pogodbenih določil (del III Priloge, kot sta jo predlagala EOVP in ENVP) izrecno poudari, da je treba naštetih samo tiste posebne tehnične in organizacijske ukrepe, ki se bodo uporabljali za zadevni prenos/sklop prenosov, tehnične in organizacijske ukrepe, ki se bodo uporabljali samo za druge prenose oziroma kategorije prenosov, zajete v istem večstranskem sporazumu, pa bi bilo treba navesti le v tisti prilogi, ki se nanaša na te prenose.
132. Glede odnosov med upravljavcem in obdelovalcem EOVP in ENVP ugotavljata, da v praksi včasih prihaja do zmede glede zahtev v zvezi s podobdelovalci. V delu V Priloge bi bilo treba posebej opozoriti na zahteve iz osnutka standardnih pogodbenih določil, da se navede vsak podobdelovalec, navedeni del Priloge pa bi jih moral tudi odražati. Poleg tega EOVP in ENVP predlagata, naj se navede (kot del V Priloge, kot je predlagano) seznam predvidenih podobdelovalcev (in za vsakega od njih tudi lokacija, postopki obdelave in vrsta zaščitnih ukrepov, ki so jih izvedli), da lahko upravljavec odobri uporabo predvidenih podobdelovalcev, kot zahteva člen 28(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Poleg tega bi bilo koristno vstaviti stavek, da je upravljavec odobril uporabo podobdelovalcev na navedenem seznamu.

Za Evropskega nadzornika za varstvo podatkov
Evropski nadzornik za varstvo podatkov

(Wojciech Wiewiorowski)

Za Evropski odbor za varstvo podatkov
Predsednica

(Andrea Jelinek)